Akbaba

Mac Millan — Elime bakıp İngilterenin istikbâlini söyler misin?..
Eisenhower — İngilterenin istikbâli senin elinde değil ki artık!

Kızınız evlenme çağına gelince

CiHAZ MASRAFLARINI

nasıl karşılıyacaksınız?

Şimdiden tedbir almazsanız, o günler gelip çatınca başınız bir hayli sıkışabilir...

Halbuki kızınızın cihaz masraflarını karşılamak için pratik ve verimli bir yol mevcuttur. Herhalde duymuş olacaksınız... Türkiye İş Bankası, İ. K. C. H. namı altında çok cazip bir plânı tasarruf sahiplerinin istifadesine iki senedenberi arzetmiş bulunuyor.

İratlı Küçük Cari Hesaplar, bir nev'i tekaüdiye, dayanak, tahsil ve cihaz masrafı karşılığı olarak, 50.000 liraya kadar PEŞİN SERMAYE veya 600 — çocuklar için 720 — liraya kadar kaydıhayat şartiyle AYLIK İRAT kazandırır... üstelik % 2.5 faiz getirir ve hesap sahibine Türkiye İş Bankasının çok zengin mutad ikramiye çekilişlerine iştirak hakkı verir.

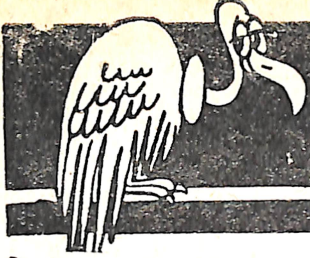
İratlı Küçük Cari Hesabınızı İş Bankasının herhangi bir Şube veya Ajansında açtırabilirsiniz. Gişelerimiz bu fevkalâde plân hakkında izahat vermekten zevk duyacaklardır.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D-314

SAYI : 266 C.: 11 18 NİSAN 1957 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

İngiliz!

İNGİLİZ, sesiyle konuşur ve dişleriyle güler. Sakın, gözlerinde tebessüm, sadasında kalb aramayınız!

Ufuklarında güneş batmayan imparatorluğunun alın terleri ve göz nurları yalnız bir şey içindir: Britanya adası!

Robot adamı, çağımızın bir yaratığı sanmayınız. İnsanlığın ilk makine adamı İngilizdir. Ha bir İngiliz'in elini sıkmışsınız, ha bir mermer heykelin...

Hayır, yanıldım: Ötekinde, hiç olmazsa sanatın yumuşak sıcaklığı vardır. İngiliz'de ise sadece taşın katı soğukluğu!

İngiliz için yeryüzünde bir tek millet vardır: İngiliz!.. Hindistan'ın gözyaşları, yıllar yılı Londra'nın kadehinde viski oldu!

Türk düşmanlığı, İngiltere'de yalnız siyaset değil, edebiyat da olmuştur. Shakespeare'in hayalini ürperten Barbaros, hâlâ Büyük Britanya Adasının sahnelerinde dolaşıyor. Lord Byron'un şiirleri ise, mektep kitaplarındadır!.

Osmanlı tarihine bakınız: Nerede bağrımıza bir bıçak saplanmışsa, markası Made in England'dır!

Çanakkale'de, İngiliz kurşunu ile can vermiş bir nesil yatıyor. Hem de bir Üniversite nesli!

Kulağınızı, dünyanın göğsüne koyup dinleyiniz: Nereden bir inilti geliyorsa, orada bu mikrop vardır.

Her yerde, her kavgada karşımıza o çıkıyor: Kafasına, uzun püsküllü Efzon fesinden sırmalı Arap ageline kadar, ne bulursa geçirerek!

Kiminle dövüşürsek dövüşelim, Türk vatanını yalnız İngiliz'in pençesinden kurtardık: Sakarya'da Loid Corç'tan, Lozan'da Lord Gürzon'dan!

Şimdi, Kıbrıs Türklerinin kaderi konuşuluyor. Karşımızda ne Makarios var, ne Karamanlis... Yunanistan'ın sesi bu sefer İngiliz sarayının yatak odasından geliyor!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Gazetelerden : Suriye hükûmeti, Makarios'u davet etti!

Müslüman Kardeşler!

TAKVİMDEN YAPRAKLAR

Tükrük

Olamaz : Üste tükürsem bıyığım,
Yapamam : Alta tükürsem sakalım!
Çoktan ağzımda birikmiş tükrük,
Bu sefer kimlere kısmet, bakalım!

Orhan Seyfi ORHON

Radyolu haplar!

Gazetelerde okudum: Radyolu haplar çıkmış. Hastaya yutturdunuz mu, yarım saat sonra, mideden, barsaklardan gelecek uzun, kısa, orta ses dalgaları rahatsızlığın ne olduğunu haber verecekmiş!

Hiç şaşmadım. Olur mu, olur. Radyo bu, Taaa Fransa'dan, İtalya'dan, Amerika'dan, hattâ hâşâ huzurunuzdan Yunanistan'dan bile ses verdikten sonra, midemizden, barsağımızdan niçin vermesin?

Yalnız bu seslerin dili ne olacak acaba?.. Her millete göre başka bir ses dalgası mı?..

Hani, hiç kimseninkini değil ama, bir radyolu hap yutturup şu Nurullah Ataç'ın neşriyatını dinlemek isterdik doğrusu!

Sular kesilince

★ Yazan : ADNAN VELİ ★

ŞEVKİYE, nefes nefese, «Foto Hrant» ın kapısından içeriye girdi. Tezgâhta oturan kırmızı bukleli yahudi kızını, gülümsiyerek selâmladı:

— Affedersiniz, bir telefon etmek istiyordum, dedi.

— Buyurun, edin madmazel...

Şevkiye, âhizeyi kaldırıp numarayı çevirdi:

— Allo.. Allo diyorum efendim. Neresi orası?

— Belediye Sular İdaresi, Feriköy tevzi merkezi... Bendeniz Cevat...

— Hah... Ben de orayı arıyordum. Cevat bey, rica ederim, nedir bu Allahaşkına?..

— Hangisi nedir hamfendi?

— Canım, haberiniz yok mu?

— Neyi sorduğunuzu bilmiyorum ki...

— Ayol, demin birdenbire sular kesildi. Şimdi çok fena duruma düştük.

— Haa, evet efendim. Sular kesildi. Kâğıthane taraflarında, peynir tepesinde ana boru patlamış da...

— Eeeee?..

— Şimdi onun tamiri için çalışıyorlar.

— Ne olacak peki?

— Tamir bitince, şebekeye su vereceğiz efendim.

— Yani, tamir ne zaman biter?

— Bu hafta olmazsa, gelecek haftaya yüzde yüz biter efendim.

— Ama, şey... Çok fena... Bilmem ki nasıl olacak?. Bunun mutlaka bir çaresini bulun.

— Çaresi yok hamfendi...

— Olmaz olur mu canım? Bizi ne kadar zor durumda bıraktığınızı biliyor musunuz?

— Hayır, bilmiyorum.

— Bilmiyorsanız, lütfen öğrenin. Hele annemi hiç sormayın...

— Ne oldu acaba hamfendi?

— Daha ne olsun a canım? Annem mutbakta, leğenin içine girmiş, yıkanıyordu. Başına da acele boya koymuştu. «Boya tuttu mu, tutmadı mı?» diye tam ilk suyu dökeceği zaman, musluklar birden bire kuruyuverdi. Şimdi ne olacak?

— Vallâhi bilmiyorum hamfendi...

— Bilmezsiniz tabii... Halbuki bizim ne duruma düştüğümüzü bir öğrenseniz, tüyleriniz diken diken olur.

— Ne duruma düştünüz efendim?..

— Daha ne duruma düşelim?.. Bugün öğleden sonra Haldun'un annesi, beni annemden istemiye gelecekti. Yani ben, görücüye çıkacaktım. Şimdi, annemin yüzü gözü simsiyah oldu. Leğenin içinde, sırtına peştemalını almış, ağlayıp duruyor. Ben bu suratla dünyada misafir karşılayamam, diyor. Ne yapacağız? Söyleyin...

— Vallâhi bir şey diyemiyorum hamfendi... Haklısınız.

— Haklısınız demekle iş biter mi? Şimdi benim saadetim bahis konusu. Kâğıthaneye ne diye çürük boru döşüyorsunuz? Bu, her hafta böyle oluyor.

— Her hafta değil hamfendi... Ancak onbeş günde bir...

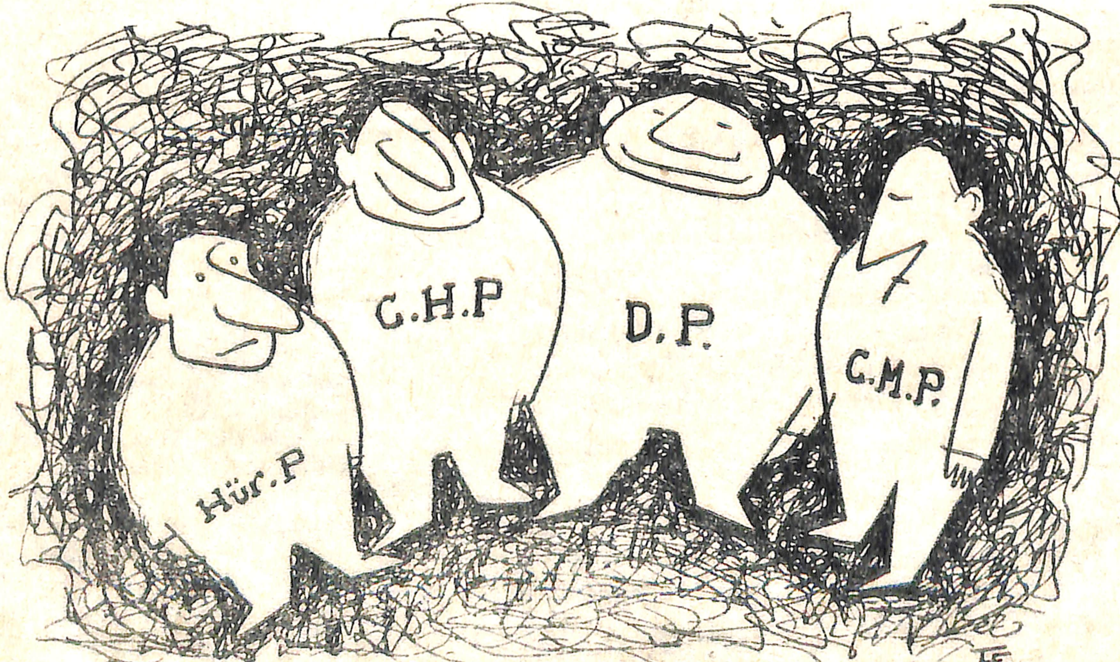
— O sizin dediğiniz, radyo programı... Şimdi evde, leğenin içinde oturan annemin derdine bir çare...

— Valla, bunun hiç bir çaresi yok hamfendi... İsterseniz müdür beye bir telefon edip, durumu ona anlatın...

— İstemiyorum. Ne müdür beyi istiyorum, ne de sizi... Eğer müdür beye siz telefon edecek olursanız, en samimî tenkitlerimi lütfen söyleyiniz... Hem de yapıcı tenkitlerimi...

★

Kılavuzu karga olanın..

«İyi saatte olsunlar!..»

— Alô... Ora nere?..

— Belediye Sular İdaresi, Feriköy tevzi merkezi, bendeniz Cevat...

— Cavit efendi kardaşım... Bura Cumhuriyet hamamı... Sular kesildi be...

— Kesildiyse ben ne yapayım? Peynir tepesinde boru patladı da ondan kesildi.

— Sizin peynir tepesindeki boruları, peynirden mi yapıyniz?

— Peynirden boru olur mu? İzmit fabrikasının lüks kartonundan yapıyoruz.

— Lüküs yapiysiniz de ne diye patlıy?.. Aç şu suları çabuk. Hamamda mişteri hepten terledi. Kiri üstünde kabarıy..

— Ben nasıl açayım efendim?.. Boru patlak diyorum size...

— Sizin müdürünüz nirde buluniy?

— Evindedir...

— Evinin tilefonu kaç lümere?

— Seksen, altmış iki, onbir...

— Peki, mersi iderim...

★

— Alô... Ora nere?..

— Sular İdaresi mudür beyin evidir...

— Müdür ordamı ki?

— Vire siz kim?

— Ben Cumuriyet hamamının müsteciri Aliço...

— Mudur bey şimdi banyoda gir

di ve arkası üstü yatiyor ve nargile içer banyoda...

— Sen kimsin?

— Ben mudur beyin hizmetçi Marika...

— Marika hanım, Cumuriyet hamamında su kesildi.

— Ben ne yapacayim, su kesildi için?

— Müdür beye söyle ki hamamın suyunu açsın.

— Ne zaman o banyoda girer, ben katiyen mudur bey yanina girmez. Bir defa girmişim ve hanım gördü beni ve boşanmak istedi. Ama ben pardon yaptim..

— Ne donu yaptığına ben karışmam. Madem sular kesiktir, müdür bey banyoda nasıl nagile içiy?..

— Ha, şimdi annadim. Bizim apartuman için ayri bir su boru var. Ne zaman butun İstanbul sular yok oldu, ama müdür bey evde daima için su var. Yati, barajdan bizim apartumana kadar, Amerikan yardım ilen bir pipe-line koymuşlar.

— Ne anlatıysin sen? Hamamın suyunu açmıy misin?

— Ben nasin açacak?

— Hamamdaki adamlar ne yapsın ki?.. Borunun açtırmasına Angaraya mı tilefon çekmeli?

— Ben bilmiyor bir şey...

— Cenabı Mevlâm da seni galalizasyona düşürsün de, ardından suyu kesin inşallah...

★

— Alo... Neresi efendim?

— Belediye Sular İdaresi, Feriköy tevzi merkezi. Bendeniz Cevat...

— Beyefendi kardeşim, siz Cevatsanız ben de Sıtkı...

— Hangi Sıtkı?..

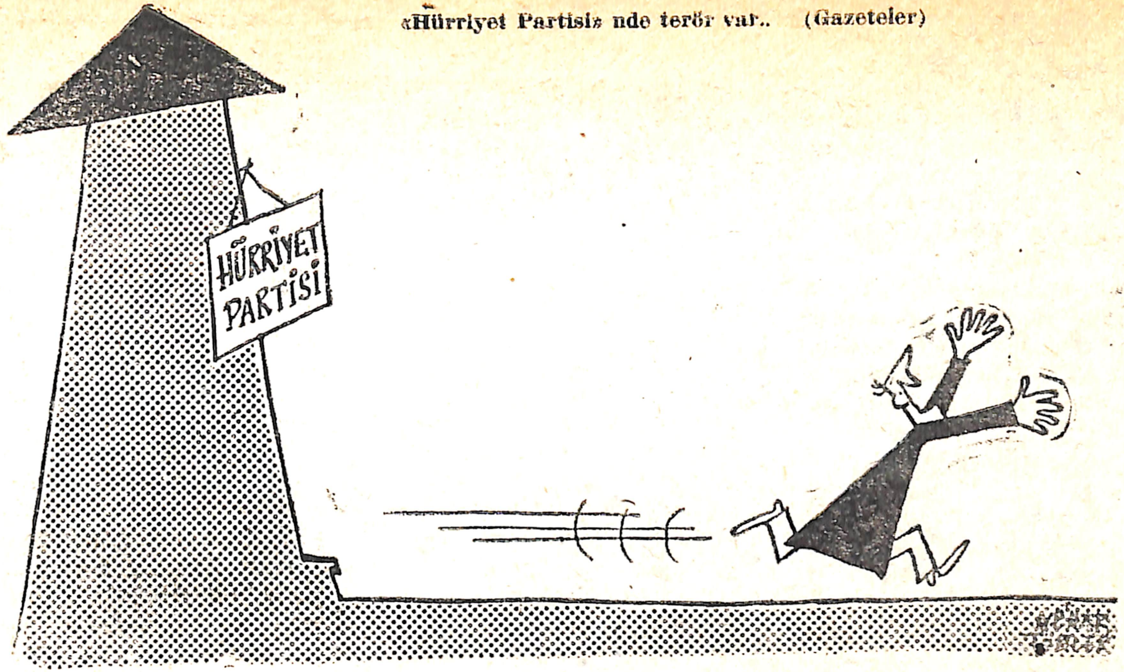
— Cumhuriyet Halk Partisi İlçe İdare kurulu başkanı Sıtkı Canacankatan...

— Buyurun beyefendi... Bir emriniz mi var?

— Estağfurullah... Bir ricam olacak... Biraz önce suların birdenbire kesildiğinin farkında mısınız?

— Evet, farkındayız efendim.

«Hürriyet Partisi» nde terör var.. (Gazeteler)

— Oh hürriyet varmış!..

— Farkında iseniz, niye çaresini aramıyorsunuz?

— Patlıyan boru tamir ediliyor efendim...

— Borunun tamir edildiği de boru... İşlerin düzeleceği de boru... Yazın su sıkıntısı çekilmiyeceği de boru... Yani ne söylerseniz, hepsi boru...

— Beyefendi, ne demek istiyorsunuz?

— Demek istediğim şey meydanda... Kayınvaldem yüz numaraya girdi. «Sular kesildi» diye şimdi orada bar bar bağırıyor. Mübarek ramazan gününde, müslüman kadın... Nerede kaldı sizin vicdan hürriyetiniz? Zavallı kayınvaldem.

— Haklı...

— Elbette haklı. Siz bu işin nasıl netice vereceğini biliyor musunuz?

— Nasıl netice verirmiş efendim?

— «Tuvalete girdiğim zaman benimle ilgilenmiyen bir damat, yarın iktidara geçtiği vakit, vatandaşı da ancak bukadar düşünür. Böyle adam, kızıma da kocalık etmiye lâyık değildir» diye bu hafta, muhakkak mahkemeye başvuracaktır.

— Olabilir efendim...

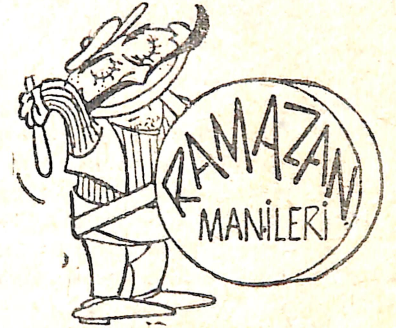
— Olabilir ama, bir parça tenkit yapıldı mıydı, «vatandaşın şerefi, haysiyeti» diye bar bar bağırmıya başlıyorsunuz. Karşınızdakinin haklı olduğunu niçin kabul etmek istemiyorsunuz?.. İhtiyar bir kadının, yüz numarada susuz kalması, bütün demokratik hürriyetlere ve Birleşmiş Milletlerin insan hakları beyannamesine aykırıdır. Bundan haberiniz var mı?..

— Haberim yok beyim.

— Tabii haberiniz yok... Zaten haberiniz olsa, su borularını da, hiç olmazsa, elli sekizin hazırlıkları kadar sağlam yaparsınız. Kâğıthanedeki su borusunun patlamasıyla ve bu sebepten kayınvaldemin yüz numarada çaresiz kalmasıyla, son günlerde hepimize sevinç duyuran bahar havasını bizzat siz bozmuş oluyorsunuz. Artık İnönü'ye, Kasım Gülek'e tek lâf söylemiye kalkmayınız. İşte bu kadar...

Sonra, şırrak diye telefonu kapadı.

Adnan VELİ

Ramazanın on sekizi,
Mahya kurdum dizi dizi
Halimizi seyredenler
Mirasyedi sanır bizi!
Dan dan da dan dan!

Peynir aldım dün pazardan,
Çekinmedim hiç azardan!
Akşam iftar edeceğiz:
Allah saklasın nazardan!
Dan dan da dan dan!

Sofra kurdum, yiyecek yok,
Bayram geldi, giyecek yok.
Şu yok, bu yok ama, şükür
Cakamıza diyecek yok!
Dan dan da dan dan!

AKBABA

Ramazan için taşradan dilenci idhal ediliyor.. (Gazeteler)

— Herif ithal malı diye amma da rağbet görüyor!..

A

AHRETLİK:

Nesli tükenmiş bir hizmetçi tipidir. Eskiden köyden getirtilen küçük kızlar, eski Osmanlı konaklarına «Ahretlik» alınarak, dünya işlerinde kullanılırlardı.

Ahretliklerin yaşları büyüyüp vücutları geliştikçe, hizmet hudutları ve dünya ile alâkaları da genişlerdi.

«Ahretlik» in bir adı da,

«Besleme» dir. Ancak, beslemelerin siyasileri olduğu halde ahretliklerin yoktur.

Bir de, ahretlikler, çalıştıkları kapıya canla, başla hizmet ettikleri halde, dünyalık almazlar. Beslemelere ise, hele zamanımızda, dünyalıksız hiç bir iş gördüremezsiniz!

Ahretlik, köyden gelir. Besleme ise ekseriya şehirden çıkar!

Sonra, ahretlik yalnız kızlardan olur. Beslemelerin ise çoğu, sözüm ona erkektir!

Konağındaki ahretliklerden biriyle dünya evine giren Şeyhülislâm için, eski şairlerden Sihamî şu tarihi düşürmüştür:

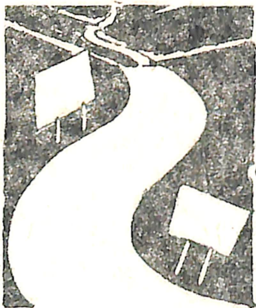
Alıp ahretliği dünyasını ma-
mur etti!

Yine zamanın «Gâvur İmam» lâkabı ile tanınmış bir yobazı için, halk şairlerinden Tektelli Osman şu taşlamayı söylemiştir:

Gâvur İmam dün sevine sevine
Ahretlikle girdi dünya evine!

ASFALT:

Ne ile imal edildiği henüz iyice bilinmeyen, hamurunun

terkibi meçhul bir çeşit yol. Rivayete göre, kum, katran, zift, kazanlara doldurulup ateşte kaynatıldıktan sonra elde edilen ağdalı madde caddelere dökülmekte ve bu suretle yollar asfaltlanmaktadır.

Ancak bazı müteahhitler, yollarımızın kumlanmasında, katranlanmasında, hele ziftlenmesinde ölçüyü kaçırdıklarından, şehrimiz bir türlü yolsuzluktan kurtulamamaktadır!

Şairlerimizden Lâedri'nin şu beyti meşhurdur:

Ey Gökay, bir kenarda durup
şu asfalta bak,
Müteahhit bayların yedikleri
halta bak!

ALİ:

Peygamberimizin dördüncü halifesi Hazret-i Ali pek ciddî günlük gazetelerin dinî roman mevzuu olduğundan bahsimiz dışında tutulmuştur.

Keza, yağlı güreş pehlivan-

larımızdan meşhur Gaddar Aliço'nun hayatı da spor hikâyecilerinden Eşref Şefik üstadın inhisarında bulunduğu için onu da ansiklopedimize almıyoruz.

Bizim bildiğimiz, Cumhuriyet tarihinin üç meşhur Ali'si var: Kel Ali, Kılıç Ali, Necip Ali...

Bu üç Aliye, İstiklâl mahkemelerinin sehpası da diyebiliriz.

Ali Çetinkaya merhum - ki nam-ı diğer Kel Alidir - Nafia Vekili iken, Haydarpaşa garında geçen şu vak'a meşhurdur:

Telâşla trene koşan ve pek az türkçe kelime bilen bir Fransız, yataklı vagona atlarken, memur:

— Aman, der, ne yapıyorsunuz? Orası Ali beyin, Ali beyin?..

Söylenen sözü pek anlamayan Fransız, «hangi» mânasına gelen «Kel = Quel» kelimesile sorar:

— Kel Ali?..

Memur, gözleri büsbütün büyümüş, yolcunun kulağına fısıldar;

— Evet, evet... Kel ama, kimse duymasın!

Yine rivayet ederler ki, bir akşam, Çankaya'daki sofralarına davetli gelen Kel Ali beyi, Atatürk muhabbetle kucaklayıp başından öper!

Biraz sonra salona, yine Ali bey gibi saçsız biri, devrin meşhur simalarından Asım Paşa girince, Atatürk'ün en eski ve en yakın arkadaşı Nuri Conker, göz kırpıp güler. Atatürk aldırmaz. Nuri Conker bir daha göz kırpıp güler. Atatürk yine aldırmaz. Nuri Conker bu sefer:

— Paşam, der...

Atatürk yine susar, yine aldırmaz. Ama Nuri bey ısrar eder:

— Paşam... Öpsene!..

Sabrı tükenen Atatürk:

— Allah Allah, der, bütün kelleri ben öpecek değilim a, onu da sen öp!..

Kılıç Ali ise, Yahya Kemal'in kalemiyle edebiyat tarihine geçmiştir:

Vur pençei Ali'deki şemşîr aş-
kına!

Mısraının Kılıç Ali için söylendiği rivayet olunur.

Maşallah, yaşı yetmiş olduğu halde işi bitmemiş olduğu erbabınca malûm olan Kılıç Ali beyin, son zamanlarda soyadını değiştirerek «Mızrak Ali» adını aldığı, dedikoducu bir bayan tarafından gazeteye yazılmıştır.

ABANOZ:

Kemik gibi, kuru, sert bir ağaçtır. Baston yapılır. Kul-

lanmakla aşınmaz, dayanmakla bükülmez.

Bu hususiyetlerinden dolayı olacak, Beyoğlundaki meşhur bekârlar sokağına da isim olmuştur.

Son zamanlarda bu sokaktaki evlerin önünde de kuyruk yapıldığı rivayet ediliyor.

İstanbul limanına Amerikan gemileri geldiği zaman, Abanoz'un yüzü güler: sokak süpürülür, evler temizlenir ve kızlar posta posta hamamlara götürülüp iyice keselenir, sabunlanırlar.

İstanbulda, bir kaç yıldır âdet olan bahar temizliğine Abanoz sokağında da itina gösterilir ve bütün evlerde, sevgili valimizin emirlerile badana yapılır!

Abanoz, Türk şiirine de girmiştir. Rahmetli Orhan Velinin:

Seni nasıl unuturum ben,
Vesikalı yârim!

Dediği güzel orada oturur-du...

ANKARA:

Türkiye Cumhuriyetinin baş kentidir. Rivayete göre, Osmanlı İmparatorluğunun pek talihsiz bir vilâyeti olduğundan adına «En kara» denmiştir.

Yahya Kemal'e sormuşlar:

— Ankara'nın nesini seversin?

— İstanbul'a dönüşünü, demiş!

Yine Yahya Kemal, Millî mücadele yıllarındaki Ankara'yı şu iki mısrala tasvir eder:

Ey Ankara, ey lâtif belde,
Kalpak başta, tabanca belde!

Ankara'nın vaktiyle armudu ve balı meşhurdu. Fakat gel zaman, git zaman, armudu kalmamış ise de, balı, hele bal tutup parmak yalayanı pek çoğalmıştır.

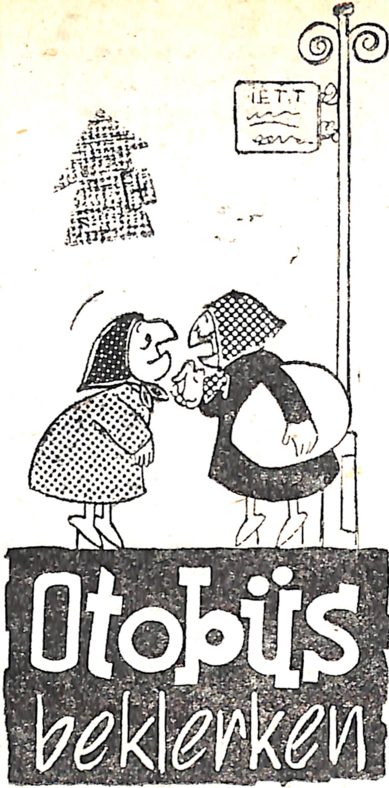
Eski Osmanlı İmparatorluğunun «En kara» sı, şimdi Türkiye Cumhuriyetinin en aydınlık şehridir diyebiliriz.

Gittikçe azalan nezaketli İstanbul efendisine, sık sık Ankara sokaklarında rastlanmak tadır.

İstasyon civarındaki paraşüt kulesinde atlama talimleri yapıldığı söylenirse de, Vekâletlerde atlatılan vatandaşlar ayrıca idmana lüzum görmemektedirler!

Eski «Karaoğlan» çarşısının, meşhur Yul Brynner taklitçileri tarafından «Kel oğlan» a çevrilmesi istenmektedir.

Hayvanat bahçesinde, insandan başka her cins hayvan bulunur.

Otobüs beklerken

Mümeyyiz — Hay Allah razı olsun, lokanta masrafından kurtulduk!..

DURAKTA karşılaştılar. İkisi de orta yaşlı. Sonradan gelen hanım sordu:

— Hamama mı hemşire?

— Hayır, Beyoğluna kadar çıkacağım...

Koltuğunun altındaki bohçayı işaret etti:

— Şunu götürüyorum, göstermeğe... Ne entari, ne entari, böylesini Çini Maçinde arasa bulamaz karı!..

— Kim bu karı kardeş?

— Duymadın mı ayol? Amerikadan gelmiş. Ahbaplar anlattılar, Yeni dünyanın esvapçıbaşısı imiş! Yeni moda Amerikan elbiseleri getirmiş de bizim eski Türk modası elbiselerle değiştiriyormuş...

Bohçanın kenarını aralayıp uzattı:

— Sen kumaştan anlarsın, şunu bir yokla bakalım. Bugünün eyyamında böyle kumaş var mı yeryüzünde?

Öbürü bohçanın arasından iki parmağını sokup pire oğuşturur gibi yokladı:

— Evet, tok bir kumaşa benziyor.

— Rahmetli kaynanamın gelinlik entarisi imiş. Sittin senedir saklıyordum. Kızımın kısmeti imiş demek. Amerikalı karıya götürüp yeni moda ile değiştireceğim. Ne de olsa Amerikan modasının hali başkadır. Bugünkü günde dünyanın dört bir bucağında onların modaları hüküm sürüyor!

— Kızına Amerikan modası elbise alacaksın, öyle mi?

— Biliyorsun ya, nişanlamıştık, Allah kısmet ederse Kurban bayramından sonra nikâhla düğünü bir arada yapacağız. Dosta düşmana karşı gelinliği Amerikan modası olsun diye heves ettim. Malûm ya, şimdi devlet bile Amerikan modası gidiyor...

— Aman sus, hemşire. Gelin lâfı duyunca Taşlıtarlada zifaf odasındaki cinayet gözümün önüne geliyor, tüylerim ürperiyor.

— Yoook... Beş parmağın beşi de bir değil, kardeşim. Erkek vardır, erkekcik vardır. Kırk bir buçuk maşallah, bizim damat arslan parçası. Bilirsin ki, değme erkeği gözüm tutmaz benim. Bu delikanlıya kuşum kondu! Bugüne bu gün, bir sürü adama kumanda veriyor...

— Subay mı?

— Hayır, başıbozuk. Hem bir mağazada tezgâhtarlık ediyor, hem de Demokratta çalışıyor. Yakında baş olacakmış... Daha şimdiden kumandasının altında bir sürü adam var!

Sesini biraz yavaşlattı:

— Eksikli, kusurlu bir erkek olsa Demokratların partisine sokarlar mı hiç?

— Partiye girenleri muayeneden mi geçiriyorlar?

— Orasını bilmem. Erkek işine fazla aklım ermez. Velâkin Demokrattakilerin hepsi arslan parçası, maşallah. Tuttuklarını koparıyorlar. Baksana şu şehrin haline: Koskoca binaları bir gecede hâk ile yeksan ediyorlar!

Öbürü derin bir göğüs geçirdi:

— Eveeet, yıkmakta birinciyiz maşallah... Ama, yapmakta?.. Et yüzüne hasretiz, peynir yüzüne hasretiz, kahve yüzüne hasretiz. Kurtlu mercimeğin kilosu üç yüz kuruşa fırladı...

— Böyle şeyleri dert etme kendine, hepsi geçer...

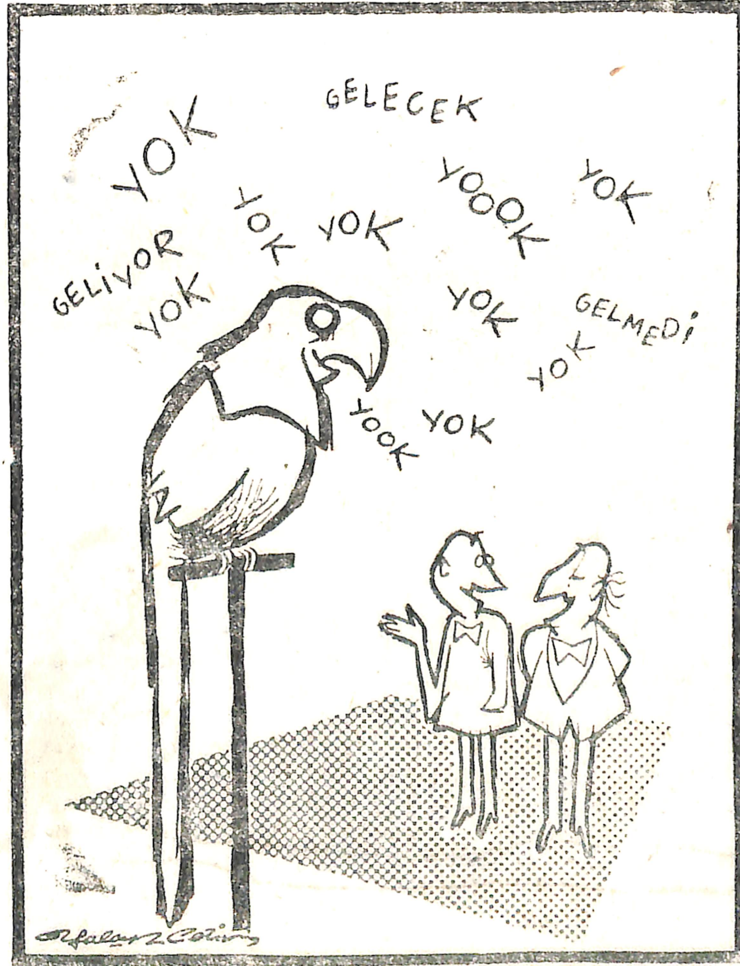
— Geçer amma, deler de geçer!.

— Anlaşıldı, senin oruç başına vurmuş kardeş, kendin sevaba gireceğim diye, mübarek günde insanı günaha sokacaksın... Nerde şu otobos?

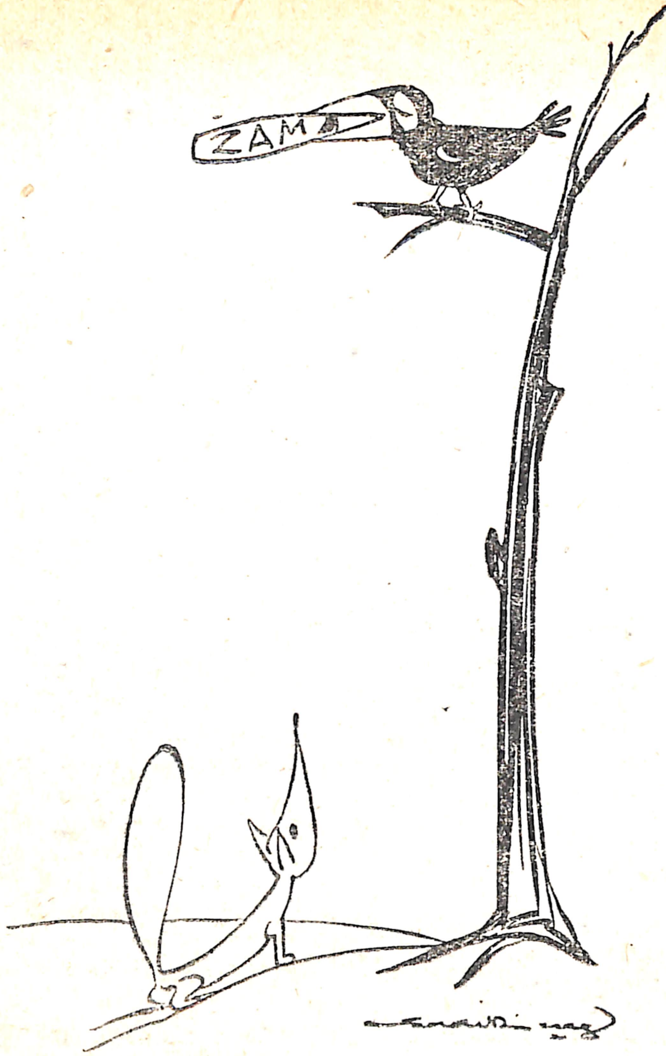
Elini kaşlarının üstüne siper edip caddenin alt başına doğru bakar:

— Hay kör olası, yine göğsü tıkanmış galiba... Ne olacak, Halk Partisinden kalma, iktidar düşkünü şeyler... Bana müsaade, bir dolmuş arıyayım bari!..

Cemal REFİK

— Papağan mı?.. İstanbul'dan bir arkadaşım hediye etti!...

YAZISIZ!..

KOCAMAN LÂFLAR

Mesut olmak için çok yer değiştirmemek ve az yer kaplamak lâzımdır.

★

On altısında pembe beyaz bir kızcağızdı, bir de kalkmış allık sürmeğe...

★

Söz insana düşündüğünü saklıyabilsin diye bahşolunmuştur.

★

Kadınlar da; krallar gibi, bir nâzırı azle karar verdiler mi ona bin türlü iltifat ederlermiş...

★

Küçümseme, hep mübalâğalı iltifatlara bürünür.

★

İnsan Pariste fazileti var diye değil, arabası var diye saygı görür.

★

Siyaset, edebiyatın boynuna takılmış bir taştır.

★

Küçük hediyelerden kaçmak isteyenler büyük hediyeler vadederler.

Uzun Yaşamanın Sırrı

MUSTAFA Erbaşaran, henüz on sekizindeydi. On sekizindeydi ama, zamane çocuğu işte... İki tane sevgilisi, dadandığı bir paviyon, iki bar, cebinde piposu, tam tekmil çalışıyordu. Çalışıyordu da derslerine mi? Ne münasebet! Çocukcağız, sadece yaşamağa çalışıyordu.

Tüccarzadeydi Mustafa Erbaşaran. Şimdi milyoner olan amcası Hamdi Erbaşaran, vaktiyle meteliksizken, sıfırdan başlamış; bir karç kere iflâs etmiş, neden sonra yeniden milyoner olmuştu. Müthiş çalışkan adamdı ve dehşetli içerliyordu yeğeninin bu haytalığına...

İçerliyordu ama, yine de masraflarını görmekten geri kalmıyordu. Tecrübeli bir adamdı: «Bu yaşta oğlanı parasız bırakırsam, çalışmaz, bu sefer hırsız olur!» diyordu. Ne kadar da haklıydı!..

Lâkin bu hal o derece kanına dokunuyordu ki; bir gün, işi gücü bıraktı, şu bizim haylaz nerelerde sürtüyor, ne hatlar karıştırıyor diye yeğeninin peşine düştü. Bir geceyarısına doğru yeğenini nihayet, pavyonlardan birinde kıstırdı. Lâkin manzarayı görünce, gözlerine inanamadı:

Mustafa, upuzun bir masanın başında oturuyordu. Önünde boşalmış bir rakı şişesi... Masada daha beş kişi var... Meyve tabakları, mezeler... Âdeta örtü görülmüyor... Oğlunun yanında ipek gibi sarı saçları at kuyruğu bağlanmış, toplu dudakları nar kızıllığında, avuç içi kadar memeleri dimdik, tiril tiril bir genç kız... Körpe mi körpe... Mustafa, onu görmediği için, arasıra eğilip kızın dudaklarını ağzına alıyor, bir müddet öptükten sonra derin bir «oooohhh!» la bırakıyordu. ötekiler de ayni halde olduklarından kimsenin kimseye bir diyeceği kalmıyordu.

Hamdi Erbaşaran'ın ortaya çıkması, meclise soğuk bir duş tesiri yaptı. Bu iriyarı, yaşı elliyi bulmuş adamı, Mustafa kısaca:

— Buyur amca! diye karşıladı ve hemen yanında yer açtı. Altın tabakasını uzatıp bir de sigara ikram etti. Sonra, öbür tarafındaki esmer güzeline dönüp:

— Nini, sen amcamla meşgul olacaksın! diye fermanetti.

Hamdi Erbaşaran hayretle bu manzaraya bakıyordu. Meğer oğlunu nekadar da tanımıyormuş Yarabbi!.. Sesini çıkarmadan otur du. Sonra, elini hemen onun dizine atıp yukarı doğru kaydıran körpe esmere yumuşak bir sesle:

— Rahat dur kızım, dedi; ben senin baban yaşındayım...

Kız, hemen kadehi onun dudaklarına uzattı:

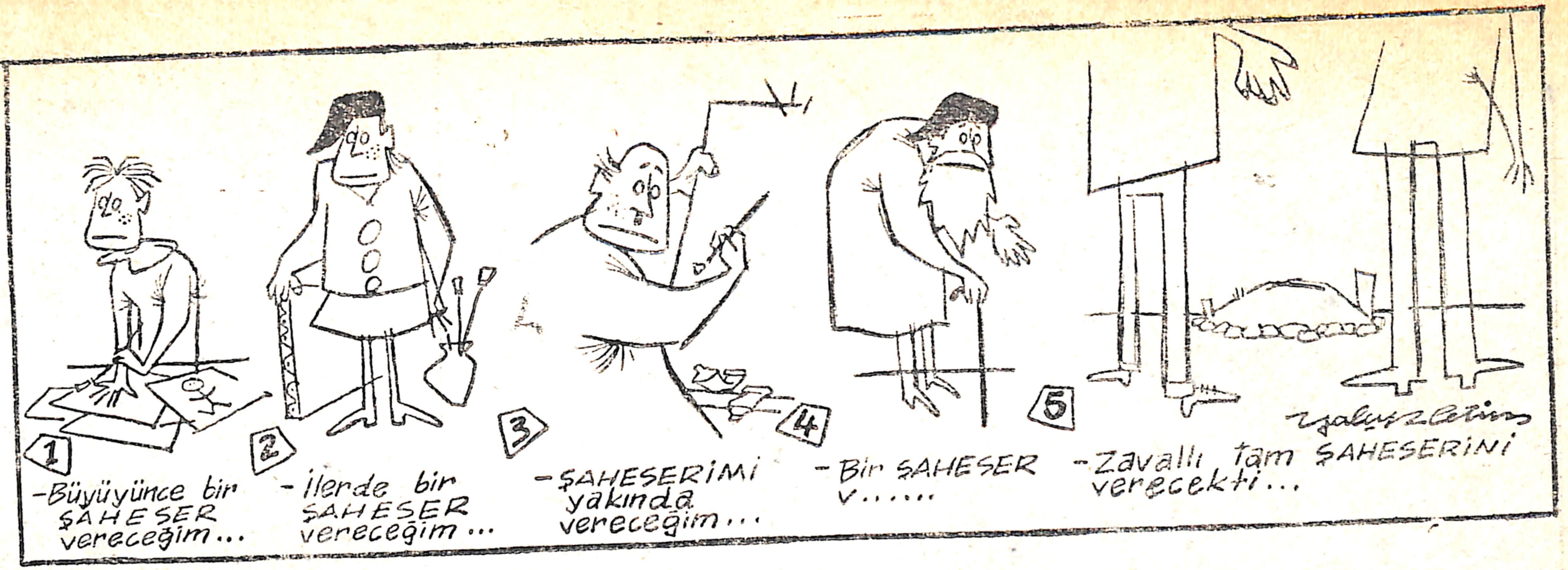
— Biterim babam yaşındaki delikanlılara...

Daha Hamdi neye uğradığını anlamadan, adamın dudaklarına sülük gibi yapıştı. Bir yandan isterik iniltilerle kıvranıyor, bir yandan da boğuk boğuk:

Bekârlara kahve verilmiyecek.. (Gazeteler)

— Lütfen yüz gram kahve bayım!..

SAN'ATÇI KİŞİ

— Öpsene beni, haydi...

Diye yalvarıyordu.

Hamdi Erbaşaran kendini kızdan kurtarınca evvelâ kravatını bir düzeltti. Sonra:

— Size kara bir haberim var... dedi yüksek sesle.

Bütün baygın bakışlar duruldu. Mahmur gözler açıldı. Şaşkınlıkla ona baktılar. Ne olabilirdi ki kara haber?

— Artık bu toplantıların sonu geldi çocuklar! diye devam etti milyoner amca.

— Neden? dedi esmer kız, arsız arsız.

— Çünkü Mustafa hasta. Bugün doktorunu gördüm. Kendisini perhize çekmesi lâzımmış...

— Masal okuma amca...

— Ciddi söylüyorum. Sen benim bir tek yeğenimsin, oğlum olmadığı için evlâdım da sayılırsın. Senin erkenden mezara girmeni istemem. Ne esirgedim şimdiye kadar? Ama bu içki, insanı öldürür...

— Sade içki mi? diye alay etti sarı kız.

— Hayır... Siz de öldürürsünüz onu.

— Başka?

— Sonra sigara... Daha onsekiz yaşındasın. Halbuki en aşağı benim kadar yaşamalı, işimi yürütmelisin...

— Haklısın amca, ama, bunları söylemenin yeri mi yani?

— Haklı olduğumu kabul ediyorsun demek!

— Elbette. Sen daima haklısındır. İçkinin fena bir şey olduğunu biliyorum. Biliyorum ya, yine de içiyorum. Ömrümü kısaltsa bile... Çünkü güzel...

— Sade ömrünü kısaltmakla kalmıyor ki, oğlum... Seni yıpratıyor fena halde...

Ötekiler, bir paviyonda verilen bu ahlâk dersini hayretle dinliyorlardı. Öbür başta oturan genç kız seslendi:

— Çok yaşamak güzel şey... Lâkin mahrumiyet bahasına...

O sırada, yüzü buruş buruş, su içinde altmışında görünen, ama dimdik yürüyüşlü, dinç bir garson yanlarından geçmişti. Hamdi Erbaşaran:

— Bak Mustafa, dedi, bir de şu adama bak... Nesine istersen bahse girerim, ömründe ağzına içki, sigara koymamıştır. Bak, bu yaşına rağmen hâlâ dinç...

— Kabul amca... Bir şişe rakısına...

Garsonu çağırdılar. Hamdi Erbaşaran sordu:

— Sigara alır mısınız bir tane.

— Kullanmam efendim...

— Hiç mi içmediniz?

— Hiç...

— Ya rakı?

— Allah göstermesin... Katresi haramdır...

Hamdi Erbaşaran memnun memnun yeğenine baktı. Sanki: «Ben demedim mi?» diyordu bu bakışiyle...

O sırada esmer güzeli Nini, işveyle sordu:

— Kadınlarla aranız nasıl?

Adam, başını önüne eğdi:

— Hoşlanmam böyle şakalardan... diye kestirip attı.

Bunun üzerine Hamdi Erbaşaran sesini yükseltti:

— Görüyorsunuz işte... Yüzünün buruş buruş olmasına rağmen, hâlâ dinç, hâlâ genç... Bu yaşta...

Sonra garsona döndü:

— Kaç yaşındasınız? dedi. Adam, nezaketle eğildi ve yürüdü:

— Otuz beş yaşındayım efendim!

— Hikâyeci —

Piyango

Bir sivil müdafaa kursunda hava bombardımanlarından korunma usulleri anlatılıyordu. Konferansçı sözlerini bitirirken:

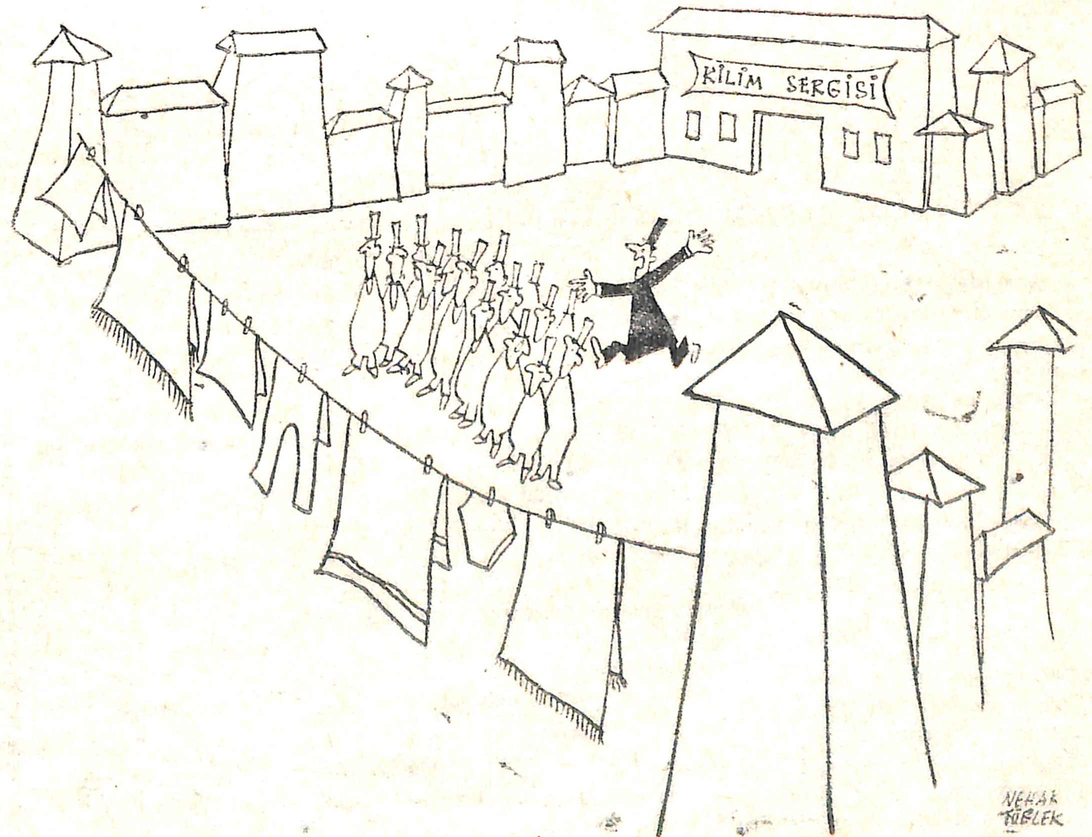
— Bugünkü korunma çareleri dedi o kadar mükemmeldir ki ancak bomba başınıza düşerse ölürsünüz

Ön sıralarda oturan bir adamcağızın rengi attı ve fena halde titremeğe başladı. Konferansçı ona dönerek:

— Ne diye üzülüyorsunuz, dedi. Böyle bir şey ancak beş milyonda bir ihtimal dahilindedir.

— Ben de onun için korkuyorum ya.. Geçen senenin en büyük piyangosu bana isabet etti.

Kilim sergisi açılacak.. (Gazeteler)

— Rica ederim, sergi bu tarafta baylar!..

Gazetelerden: «Taşlıtarladaki gelini, berber, erkekliğiyle alay ettiği için öldürmüş!»

Kadın — Miskin!.. Oku da biraz erkeklik öğren!..

HAFTANIN

Ders

Ehliyet alacaktı. Şoför okuluna yazıldı. Direksiyon, makine, motör filân derken öğretmeni:

— Eh, dedi, bugün son dersi yapacağız artık, ehliyet imtihanına girebileceksiniz.

Bunun üzerine talebe sevindi:

— Öyle mi? Peki, şimdi de bana en lüzumlu küfürleri öğretin!

●

Çocuktan al haberi

Arsada oynuyorlardı. Bir ara aralarında kavga çıktı. Küçüklerden biri ötekine bağırdı:

— Sus ulan, daha senin baban bile yok!

Öteki itiraz etti:

— Kim demiş? Tam üç tane var hem!..

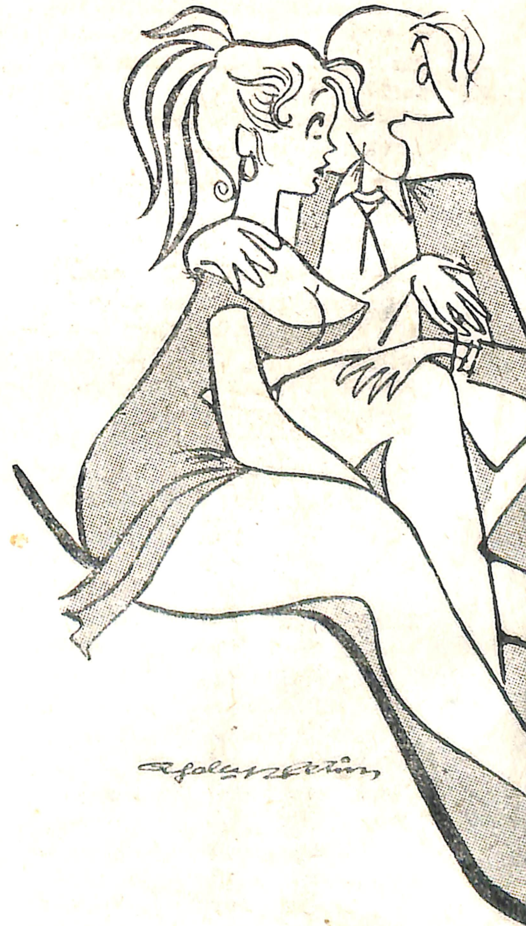
●

Tercih sebebi

Gaskonyalılar'da, dedikoducu Gül-Peri'yle Fitne Fücur karşılaşmıştılar. O esnada Günseli Beğdeş içeri girdi. İki hanım da onu kendi masalarına davet ettiler. Fitne:

— Unutmayın ki ben sizin dostunuzum. Masama buyurun! dedi. Gül-Peri:

— Şüphesiz, diye seslendi. Dostunuzdur. Ama ben de sizin daima iyiliğinizi isteyen dostlarınızdanım!

Kadın — Aklına fena şeyler gelmesin koca

Size ne?

Tiyatroda karı koca kavga ediyorlardı. Önlerindeki sırada oturan bir adam, en sonunda dayanamadı. Arkasına döndü:

— Konuşulanlardan hiç bir şey anlamıyorum, dedi.

Bunun üzerine koca hiddetle cevap verdi:

— Benim karıma söyledikleri sizi alâkadar eder mi?

(Fransız)

Yeni kadın şapkaları!

Kocaman şapkalı bir kadın, sinemada arkasında oturan adama dönerek sordu:

— Şapkam sizi rahatsız ediyorsa çıkarayım...

— Lütfen çıkarmayın efendim. Zira şapkanız filimden dada komik!

(İtalyan)

İşini bilen şoför...

Adamcağız New York'a giden son treni kaçırmıştı. Karısı da arabayı alıp eve dönmüştü.

İstasyonda hiç kimse yoktu. Yalnız dışarda bir taksi bekliyordu. Adam arabaya yaklaşıp şoföre sordu:

— Madisin caddesine beni kaça götürürsün?

— 8 dolar...

— Ne? 8 dolar mı? Bunu vermektense yürüyerek gitmeği tercih ederim.

Ve yola koyuldu. Birinci mili rahatça yürüdü, ikinci milde biraz yavaşladı, üçüncüde iyice yoruldu ve en sonunda kaldırıma oturdu. Başlangıçtanberi kendisini ağır ağır takip eden taksi geldi yanında durdu. Adam şoföre yeniden sordu:

— Madison'a kaça götürürsün şimdi?

— 11 dolara..

— Nasıl olur.. Daha ötede 8 dolar istemiştin?

— İyi ama, siz yanlış yola saptınız!

(Amerikan)

Bu yaşta...

Mr. James karısına seslendi:

— Yahu, haberin var mı? Bizim komşu Mrs. Smith yeniden hâmile imiş.

Altı yaşlarındaki küçük kız lâfa karıştı:

— Peki ama, bunun sebebini bulamıyorlar mı acaba?

(Kanada)

ŞAKALARI

Tevazu

Aktör İ. Galip Arcan, ki boyu 110 santimdir, ve bu rakam ayni zamanda oğlunun lise numarasıdır, geçen gün, kendisini «Benim Üç Meleğim» piyesindeki başarısından dolayı tebrik eden bir hanım seyircisine:

— Bana büyük aktör diyorsunuz ama, dedi, insaf edin; şu halime bakın. Ben büyük olabilir miyim?

Kim olsa

Gayet güzel bir kız, Sarayburnunda, kamışı eline almış, sallaya sallaya balık avlıyor ve mütemadiyen yakalıyordu. Onu seyreden iki kişi, konuştular:

— Hayret değil mi?

— Değil birader, değil... Kim olsa bu yeme gelir!

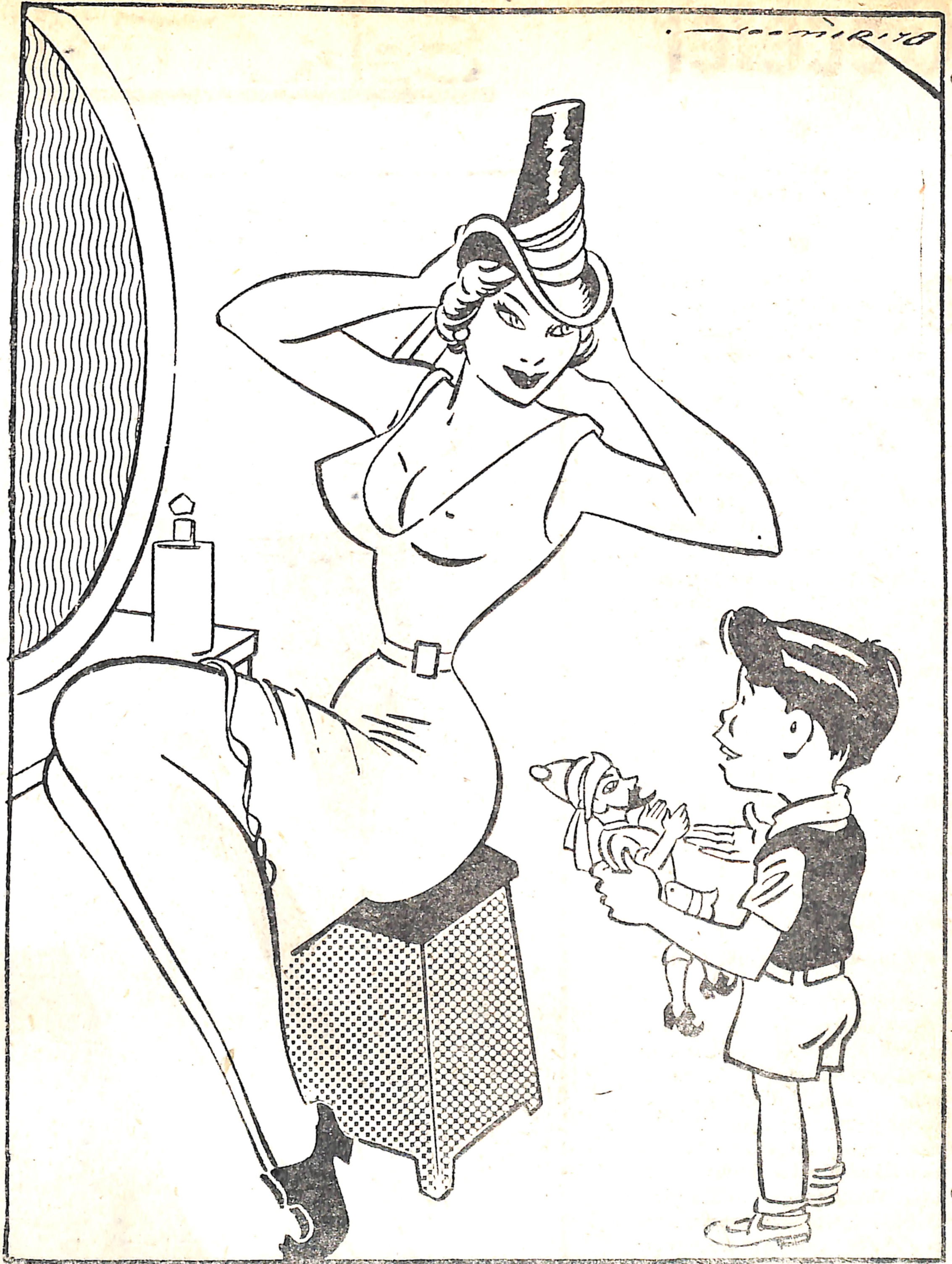
Vay canına

İstanbul'a yeni gelmişti. Belediyeden geçerken bir nikâh töreni gördü. Gelin ve damad kolkola çıkıyorlardı belediye dairesinden. Otomobillerine binip gittiler. Ağa, yürüye yürüye Beyazıt'a geldi. Bir de baktı ki, Camiin avlusundan bir cenaze kaldırıyorlar:

— Vah vah, dedi kendi kendine. Şu İstanbullular da evliliğe hiç dayanamıyorlar, gardaş!

«Bahar havası» politikası yapıyorduk!..

— Anne, neye senin Hacivat gibi şapkan var da, sakalın yok?..

Son çare!

Tren hareket memurluğu imtihanında namzetlerden birine şöyle bir sual sordular:

— Eğer ayni yol üzerinde hızla birbirlerine doğru gelen iki tren varsa, ne yaparsınız?

— Derhal makinistlere trenleri durdurmaları için telgraf çekerim.

— Eğer telgraf bozuksa?

— Ha.. O zaman karımı çağırırım.

— Karınızı mı? O nasıl yardım eder?

— Tabii ki yardım edemez ama, böyle şeyleri seyretmeğe bayılır.

(İngiliz)

Kırılan bebek

— Anneciğim, Wagner var ya,.. bebeğimi kırdı.

— Aman ne fena. Peki bunu nasıl yaptı?

— Şey... Terbiyesizlik ediyordu, ben de kaldırıp bebeği başına vurdum.

(Alman)

Vesaire!...

Meşhur ve zengin bir zat, Brezilya'nın bir şehrini ziyaret edecekti. Kâtibi oranın en büyük oteline bir telgraf çekerek, otelin en konforlu odasının, en iyi yemeklerin, en iyi servisin v.s. v.s. nin hazırlanmasını istedi. Şehre geldikleri zaman, otelde her şey mükemmel şekilde hazırlanmıştı. Adama odası gösterildi. Fakat içerde üç güzel kız oturuyordu.

Adamcağız hayretle:

— Bu ne? diye sordu.

Otelci nazik bir reverans yaparak cevap verdi:

— Üç vesaire efendim.

(Brezilya)

Fena rüya!...

E. Leonard arkadaşına anlatıyordu:

— Dün gece çok fena bir rüya gördüm, bindiğim gemi batmış ve kazazede olarak Pasifikte bir adaya çıkmışım. Lâkin öyle bir ada ki, bütün sâkinleri genç ve güzel kızlar...

— Peki, bu rüyanın neresi fena?

— Fakat, rüyamda ben de bir kadınım...

(Fransız)

Geceler

Yazan :
Refi Cevad ULUNAY

Eski Türk Mizahı

— Aliye fazla yüz veriyor, beni gülünç mevkie düşürüyorsun....
— Kabahat sende... Her işte ortağız dememişmiydin?!..

BU sene gittikçe yayılan bir moda var: «Geceler» modası. Evvelâ duvar ilânlarını görüyoruz: Meselâ «Kaysı gecesi». Bu nefis meyveyi veren memleket Malatya olduğuna göre «Kaysı gecesini» Malatyalılar kutluyorlar. Artık orada siz de hazır bulunacak olursanız soğan zarı kabuklu, minimini çekirdekli «Şekerpâre» den su bardağına sığmayan «Tokaloğlu» na kadar kayısıya doyarsınız.

Niğde gecesi de elma ziyafetidir. Elmanın diğer meyvelere olan üstünlüğü mahbubenin yanağına olan yakınlığıdır. Kayısıda bu teşbihe rastlamadım.

Antep, fıstık gecesini tes'id eder. İstanbul'da eski klâsik zamparalar, çayır piyasalarında, Göksu, Kâğıthane derelerinde sandal sefalarında cânanelere yalnız söz atmazlar beraber fıstık da atarlardı. Bu lezzetli meyvenin sevdadaki rolü bundan ibarettir. Buna mukabil Giresun'un kutladığı fındık gecesi tabiatile herkese:

Bir fındıkçı yâre gönül verdim

türküsünü söyletir.

Zaten fındık taze olursa yahut taze tutulmak üzere kuyuda muhafaza edilirse ayrı bir karakteri vardır. Tonbul, yuvarlak, beyaz vücutlü güzellere «fındık kurdu» derler. İnanır mısınız? «Fındık» sıçanı» nda bile bir hususiyet görürüm. Onun gri perl kürkü, boncuk gözleri, tehlikeler sezmeğe çalışan endişeli bakışları, kanbur sırtı bana âdeta cici bir oyuncağı hatırlatır.

Meyve şöhretini ele alınca Bursa da «Şeftali» gecesini kutlamalı. Her ne kadar güzel tarifinde şeftali benzerliği yoksa da buse teşbihinde en büyük rolu bu oynar. Onun da:

Entârisi ala benziyor
Şeftâlisi bala benziyor

türküsü hayli ağızlar sulandırmıştır.

Rizenin çay gecesinden Afyonun kaymak şekerine kadar bunların hepsi iyi. Fakat Denizlinin Horoz gecesine ne diyeceksiniz? Malûm olduğu üzere Denizlinin horozu etinin nefasetile değil, ötüşünün güzelliği ile tanınmıştır. O gece horozlar mı ötüyor? Davetliler mi? Orasını bilmem.

Bu geceler bayramı edebiyat gecesi, şiir gecesi şeklini de aldı. Arkadan Heybeliada gecesi yapıldı. Sıra Büyükada gecesine geldi. Haber aldığımıza göre, Üsküdar gecesi de yapılacak. Heybelide davetlilere ne ikram edildiğini bilmiyorum, fakat Büyükada gecesinde misafirlere eşeklerle bir tur yaptırılsa hiç fena olmaz. Üsküdar gecesinde programı Burhan Felek dostumuzun himmetine bırakmalı. Fakat öyle zannediyoruz ki, en eğlenceli gece (Bakırköy gecesi) olacaktır. Fahrettin Kerimin başkanlığında şenlenecek olan bu gecede Karagözdeki gibi (Zita da zita, fışkada pinâ) tekerlemesile tepinenler çok olacaktır.

Geceler bir kere semtleri de içine alacak olurlarsa, o zaman senenin 365 günü kifayet etmez. Meselâ:

Vefa gecesi denildi mi, bu, bir boza ile leblebi demektir.

Çengelköy gecesi: Bâdem gibi (hâşâ huzurdan) hıyar gecesidir.

Kanlıca gecesi: Kâse kâse yoğurt ikram edilmesi lâzımdır.

Beykoz gecesi de eski düğünlerde olduğu gibi paça gecesi demektir.

Eyüp gecesi: Kurban payından pişmiş kebap gecesidir.

Firüzağa gecesine eski zamanda turşu gecesi denebilir.

Saraçhane gecesi: Su böreğini hatırlatır.

Küçüksu gecesi de çayırda tulumbacı Kıvırcığın kazanla pişirdiği mısır ziyafetidir.

Fakat bunların hepsini gölgede bırakmak için belediye bir İstanbul gecesi yapsa da şöyle doya doya bir lokma beyaz ekmekle, keçisiz tarafından bir et yahnisi yesek nasıl olur?

Hulki

Hulki, 1906 yılında Üsküdar'da doğmuştur. Sanat hayatında da doğduğu sâkin dünyanın tevekkülünü görürsünüz. Gürültüsüz, iddiasız, yumuşak bir insandır. Çocukluğunda başlayan resim zevkine, şimdi Güzel Sanatlar Akademisi olan Senayi-i nefise mekteb-i âlisine girerek terbiye verdi. Talebeliği, Nazmi Ziya gibi duygulu bir ressam ile Cem gibi usta bir karikatüristin müdürlük ettiği yıllara rastlar. Çizgilerinde bu akademik çalışmanın izlerini görürüz. İlk karikatürlerini 1925 de Çiçek isimli çocuk mecmuasına yapmıştır. Sonra, Akbaba'da, Akşam gazetesinde, Son Postada yıllarca çalıştı. 1930 da, hocası, Cem'in çıkardığı Kalem mecmuasında ona arkadaşlık etti.

Karikatürlerinde yenilik aramaz. Daha çok gördüğü Akademi tahsilinin ve eski hocalarının tesirleri belli olur: Eski, fakat sağlam çizgiler...

Kadın — Şekerim, beni yanlış çeviriyorsunuz...
— Ah, sizi çevirebilmek mümkün mü acaba?..

Mahalleden bir kuzu geçti!..

Meşhedi ile devr-i âlem

Yazan
Ercüment Ekrem Talu

— 8 —

— Hiç, ne yapacağım? Kodes, girmediğimiz bir yer değil a? Evel Allah, bir defa da memleketten çıkmadan boylamıştık. Allaha şükür, pişkiniz. Öyle bakma! Sade ne var, biliyor musun bey babacığım? Herifci oğullarının mapuzu, bizim oradakine benzemiyor. Kendimi yatı mektebinde sandım.

— Sonra nasıl çıktın?

— Dedik ya? Karı insafa geldi, kefil oldu, çıktık. Esasen kahpenin maksadı beni tevkif ettirmek değilmiş. Nazlanacak aklı sıra... Kodesten çıkınca, kaltağı karşımda gördüğüm gibi, Tanrıya sığındım suratı budur diye, bir pendi frank yapıştırdım; gözlerinden ateş fırladı.

— Ne?.. Tokatladın mı? Kadın dövülür mü, Torik?

— Bal gibi! Karı dediğin çiroz gibidir, babacığım! Dövdükçe yumuşar!..

— Dayağı yeyince ne yaptı?

— Boynuma sarıldı, bir şeyler söyledi. Dilinden çakmıyordum ki neler dediğini bileyim. Işmarla falan anlaştık. Bana enikonu vurgun be!

— Allah versin!

Torikle konuşmamız uzadıkça, ben öteyanda hâlâ beni beklemekte olan Meşhedi'yi düşünüyordum. Kimbilir, o şimdi ne kadar sabırsızlanıyor ve bana küfürler savuruyordu. Boş geçen bir otomobili elimin bir işaretile durdurdum. Torik'e veda ederek ayrılırken, o beni elimden tuttu:

— Bey baba! dedi, ben nasıl olsa, akşama sabaha karıyı sepetlerim. Sonra sizi nerede bulayım?

Bu münasebetsiz arkadaşın dönmesi ihtimali hiç de hoşuma gitmiyen feci bir işti. Kendisini böyle bir niyetten vazgeçirmek istedim:

— Öyle bir şey yapma, Torik, oğlum dedim. Eline bir nimettir geçmiş, sakın bunu kaçırma!..

— Tabiî kaçırmam. Ben enayi miyim?. Aftosu adamakıllı sızdırıp, papellerini zula etmeden ben zor bırakırım. Haydi sana uğurlar olsun, bey baba! Moruğa selâm söyle!

Ben otomobile atlamış, belediye bahçesine doğru uzaklaşıyordum. Torik arkamdan haykırdı:

— Ben akşama yine otele uğrarım!

Bahçede, Meşhediyi bıraktığım yerde buldum. Beklettiğimden dolayı bana çok içerlemişti. Kendimi mazur göstermek için, her şeyi olduğu gibi anlattım.

— Hay pedersuhte! dedi, gör, çoppoğlu çöppeh nemenekârlar görüptür! Heyvan garl, Torik'in hansi meziyetine âşik oldi?

— Kimbilir, dostum?

— Deyyaği yiyende genem oturmişti?

— Öyle olmuş. Bazı kadınlar öyledir.. Ruhları hastadır. Kendilerini hırpalayan erkeklerden daha çok hoşlanırlar.

— Hemmisinin boyunu altinda gala! İvleri yıhıla, hanmanları söne! İndi Torik getti ha?..

— Evet; kurtulduk. Lâkin buradan bir ayak evvel kirişi kırıp, gideceğimiz yere gitmeliyiz ki, Torik izimizi kaybetsin de arkamızdan gelmesin. Zaten burada göreceğimizi gördük. Montekarlo'ya gidelim de, oradan Paris'e geçeriz.

— Beli! Gözel danişirsen. İlle menem canim bir kalyan çekmek ister. Hele otile varalım.

Bahçeden çıktık. Bu sefer, tramvaya binerek otelimize döndük. Kapıdan içeriye girerken, kapıcıdan tutun da kat hizmetçilerine varıncıya kadar herkesin hakkımızda daha saygılı muamelede bulunduğu dikkatimi çekti. Hepsi yerlere kadar eğilerek selâmlıyorlar, hizmetimize koşmak için âdeta paralanıyorlardı.

Biz, odamıza çıkmak üzere asansöre binerken, yanımıza birisi sokuldu. Şapkasını çıkarıp elinde tutarak:

— Ben, polis memuruyum; dedi. Hükûmet tarafından maiyetinize memur edildim. Her türlü emirlerinizi yerine getirmeğe hazırım.

Bunu duyar duymaz bende şafak attı. Hiç bir maksat gözetmeden yaptığım bir şaka, gittikçe ciddî bir şekil alıyor, fena neticelere varmak istidadını gösteriyordu. İşte bunun için, bir an evvel Fransa toprağından çıkmak, başımıza yeni işler açılmadan, işi tadında bırakıp savuşmak, bir kat daha farzoluyordu.

Adamcağıza ciddiyetle teşekkür ettim. Fakat odamıza çıkar çıkmaz da Meşhediye:

— Nargile mi içeceksin, ne yapacaksan yap. Artık yavaş yavaş hazırlanalım da, bu geceki trenle gidelim; dedim.

Sonra da onun cevabını beklemeden, eşyayı bavullara yerleştirmeğe başladım. Bir yandan da, bizi müşkül mevkie düşürmeğe, dolayısiyle sebep olan kadına, Torik'e bol bol atıp tutuyordum.

Bu esnada, komodinin üzerinde duran telefon çaldı. Beni meşgul gören Meşhedi kalktı, açtı:

— Elo! Özüm Meşhedi Ceferim. Menemle danişan kimdi?

— . . . .

— Çekirgefendinin bisyar işi olup ne kim diyeceksen, özüme diyesen. Yoh! Hay gaffan gopa! Hardan danişirsen? Hansi otil? Bes, gûş itmirem. De hadi! Ne? Tilefon cırlayanda danıştıhların gûşuma gelmiyr. Matmazil, gözüm nuri. Kesmeyesen ha! Elu! İvin yıhıla! Kesti, ne?

Meşhedi, bir iki defa çengelini oynattıktan sonra, konuşmağa devam edemeyince telefonu bıraktı. Ben, sordum:

— Kiminle konuştun, Meşhedi?

— Namen bellemedim. İlle özümü tanıyan biriydi.

— Ayol, adını bellemedim olur mu? İki saat yarenlik ettin!

— Nidem? Matmazil kesti.

— Hiç şüphesiz Torik'tir. Burada bizi tanıyan başka kim var ki? Uzun uzadıya görüşemediğiniz iyi oldu. Biz pılıyı pırtıyı toplayıp, payandaları çözelim de, keratanın işi yoksa bizi arasın.

Meşhedi beş, on dakika düşündü, durdu. Neden sonra, tereddütlü bir eda ile:

— Çekirgefendi, dadaşım! Özüne bir şey diyeyim mi? dedi. Bu Torik efendiyi bunda bırakıp getmek cunahdi. Bile geldik, bile gidelim.

Ben, zaten bunun böyle olacağını biliyordum. Meşhedi Cafer kadar merhametli, yufka yürekli dostum yoktur. Onun için bu sözleri bende hiç hayret uyandırmadı. Sadece mânalı bir gülüşle yüzüne baktım.

Torik hakkında gösterdiği zaafın bende bıraktığı tesiri gidermek için dedi ki:

— Özüm onu varıp aramam, ille kendi gelende hoş geldin diyecem.

— Nasıl gönlün isterse, dostum. Senbilirsin. Fakat şunu unutma ki, bundan sonra devireceği çamları yerden kaldırmak için, parmağımı bile kımıldatmam.

Bu tehdidime Meşhedi hiç cevap vermedi. Başını öbür tarafa çevirip nargilesini tokurdatmakta devam etti.

Bir, iki saat sonra eşyamız tamamile bağlanmış, Montekarlo'ya gidecek akşam treninde yerlerimiz tutulmuştu. Polisi yine peşimize musallat etmemek içni, oteldeki hesabımızı ödemeği son dakikaya bırakmıştım. O vakite kadar da Meşhedi ile ben, odamızdan bir tarafa çıkmamağa karar vermiştik. Şundan bundan konuşup dururken, birdenbire kapı açıldı. Torik, elinde bir ufak tahta sandıkla içeriye girdi.

— Merhaba beybaba!

Meşhediye:

— Al! dedim, muradına erdin. Torik bey efendi hazretleri teşrif ettiler.

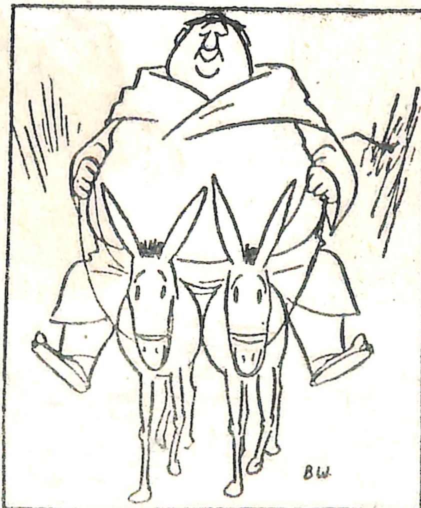
Torik dik dik bana baktı baktı:

— Ne oldu beybaba? Darılttık mı?

— Yok, neye darılayım? Moruğun teveccühü sana karşı fazla da!

Sözümü ters anlamış olacak ki, omuzlarını silkerek:

(Devamı var)

YAZISIZ!..

— Alman —

Başarının Sırrı

Yazan : Giovanni Guareschi

Çeviren : Adnan BENK

USAK kapıyı açtı:

— Ribelet adında biri geldi, efendim, dedi.

Avukat Tolei sinirli bir sesle haykırdı:

— Canı cehenneme. Gözüm görmesin o herifi.

Uşak dışarı çıkacağı sırada, avukat seslendi:

— Dur biraz...

Siz buna «tükürdüğünü yalamak» diyeceksiniz. Olabilir. Ben bu sözün ne mânaya geldiğini bilmediğim için, herhalde haklısınızdır. Fakat, bu yüzden avukata çullanmak da, doğru değil. Önce aksilenip sonra yatışması son derece mantıkıydı. Her sırnaşığı başımızdan savamayız ki! Sırnaşıktan sırnaşığa fark var. Kimine aldırmıyabilirsiniz; fakat bazı sırnaşıkların cebinde bir kodamanın tavsiye mektubu bulunur. Böylelerini sepetlemek, kodamanı sepetlemek demektir.

Avukat Tolei'ye balta olan Ribelet, kodamanlı sırnaşıklardandı. Tavsiye mektubu cebindeydi. Ne yapmalı?

Uşak:

— Ne cevap vereyim efendim? diye sordu.

Avukat, derin derin düşündü:

— Meşgul olduğumu söyleyin, dedi.

Uşak çıktı, biraz sonra sırnaşığın sesi duyuldu:

— Pekâlâ, beklerim.

Avukat piposunu hırsla dişledi:

— İğrenç herif! Dünya başıma yıkılsa kendisini kabul etmiyeceğimi anlamıyor mu?

Ribelet'nin bunu anlamaması için gerçekten dar kafalı olması lâzımdı. İki gün içinde üçüncü defadır ayni cevabı alıyordu.

Avukat, sırnaşığın tam bir budala olduğuna inanmıştı; fakat, tekmeyi yapıştırıp kapı dışarı edilemiyecek cinsinden bir budala, yani tavsiyeli budala: Budalaların en tehlikelisi. Pasif korunmayla karşı koymağa karar verdi.

Ertesi gün, uşak: «Ribelet gene burada» diye haber verdi.

— Çok meşgul olduğumu söylediniz mi?

— Söyledim efendim. Beklerim, dedi.

— Gebersin inşallah!

Avukat tekrar çalışmağa koyul... sırnaşığı tamamen unuttu.

Öğleye doğru, dışarı çıkmağa hazırlanırken uşak yolunu kesti:

— Efendim, buradan geçemezsiniz, bekleme odasında oturuyor; görür sizi. Öğle yemeğini getirmiş. «Bu sayede yol masrafından kurtulurum» diyor.

Avukat umutsuzluğa düştü:

— Böyle şey dünyanın neresinde görülmüş, diye hırsla haykırdı. Karşıma çıkmasın, o herifi alimallah tepelerim!»

Uşağın birden gözleri parladı:

— Merdivene açılan arka kapı var.

Gerçekten de öyle bir kapı vardı. Fakat önüne kocaman bir dolabı dayamışlardı. Avukat, her şeyi göze almıştı. Dolabı çektiler, kapı serbest kaldı, avukat da rahat bir nefes aldı: Artık görünmeden çıkabilirdi.

Öğleden sonra, çıktığı yerden, yani arka kapıdan girdi yazıhanesine.

Uşak hemen durumu bildirdi:

— Hâlâ burada, bekliyor.

— Cenazesi çıkar inşallah!

O günden sonra, üstad Tolei bekleme odasından geçemez oldu. Müşteriler Ribelet'yi haciz memuru, ya da ona benzer bir şey sanıyorlardı. Herif hiç aksamıyordu. Sabah sekize beş kala damlıyor, evden getirdiği yemeğini bekleme odasında yiyor, akşam yediyi çeyrek gece gidiyordu.

Birgün uşak, her zamankinden daha şaşkın bir suratla kapıda belirdi:

— Efendim, diye kekeledi, artık geceleri de evine gitmiyor. Açılır kapanır bir karyola getirdi. Gündüz paravanın arkasına saklıyor, gece bekleme odasının ortasına kuruyor.

Avukat duymazlıktan geldi.

Günün birinde, kulağına bir yazı makinesinin çatırtısı geldi. Ne oluyordu bekleme odasında? Bir tek yazı makinesi vardı, o da gözünün önündeydi.

Uşağı çağırdı «Kimin o makine?» diye sordu.

— Onun efendim, Ribelet'nin. Birkaç gündür getiriyor, müşterilerin ufak tefek işlerini görüyor. Açıkgöz bir adam, bir hayli de para yapıyor. Fakat kalbi temiz; daha bu sabah gene bol bahşiş verdi bana. Hattâ bir işiniz varsa, size de yardım edebileceğini söyledi. Yakında bir kâtip alacakmış.

Avukat, dudaklarını ısırdı, fakat bir şey demedi; ne pahasına olursa olsun, karşı koyacaktı.

Bir müddet sonra, avukat işlerin eskisi gibi yürümediğini gördü. Efendisinin sıkıldığını anlıyan uşak, ona şu teklifte bulundu.

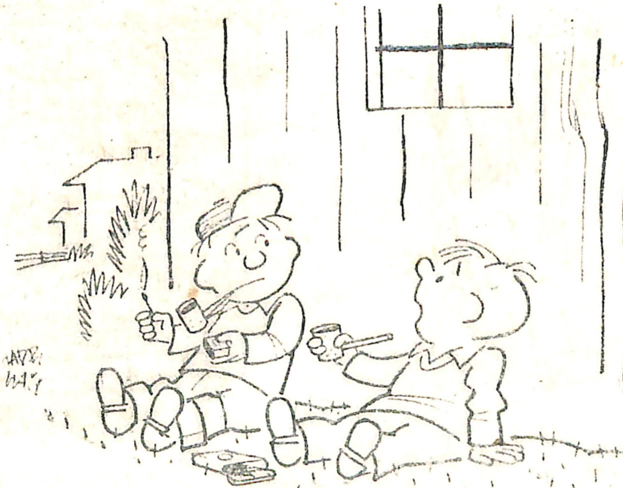
— Efendim, herif... şey, avukat Ribelet diyor ki, çok işi varmış, tek başına altından kalkamıyormuş. Onunla ortak olsanız?.. Yarın sabah bekleme odasına geçebileceğinizi söyledi; bu akşam çok meşgulmüş...

Ribelet ve şürekâsı yazıhanesi işte böyle kuruldu.

— Heeey... Rahat uyku uyumıyacak mıyız bu gece?..

— İngiliz —

— Benimkini de yakar mısın? Annem kibritle oynamama izin vermiyor!..

— Amerikan —

Güzel Fıkra MÜSABAKASI

BİR AMELİYATIN NETİCESİ!

Kasabanın yakınında bulunan ormanda doktorun birisi sık sık avlanır. Doktor avı mesleği kadar sever ve av için canını atarmış. Yine böyle fırtınalı ve karlı bir kış günü ormanın derinliklerinde avlanan doktor, saatlerce gezdiği halde, maalesef avlanamaz, derede bir oduncu kulübesi görür, kulübeye gidip hem ısınmaya, hem de kulübe sahipleri ile ahbap olmaya karar verir. Ve kulübeye varıp kapıyı çalar, fakat kulübenin içinde çok müthiş telâş olduğunu sezer, kulübe sahibi oduncunun ailesine bunun sebebini sorar. Kadın:

— Aman efendim kocamın bacağı şişti çok hasta, o ölürse ben bu dağ başlarında ne yaparım çocuklarımla, diye feryat eder.

Doktor:

— Üzülmeyin ben doktorum, şimdi kocanızı tedavi eder, lâzım olanı yaparım.

Doktor, hastayı muayene eder ve sağ ayağının iltihap bağladığını görür ve hemen ameliyat eder, yumurtalarını çıkarır iltihap yerini temizler ve hastayı diğer odaya nakleder. Bu arada doktorun köpeği yumurtaları yer, doktor yumurtaları bulamayınca, telâşlanır, hastanın hayatını, kendini mesuliyetten kurtarmak için köpeğin bacağını keser ve yumurtalarını alır, hemen hastanın yerine kor ve tedaviyi bitirir.

Aradan birkaç ay geçince doktor bir gün odun pazarından geçerken, oduncuyu görür, hal ve hatırını sorar.

Oduncu: «Çok iyiyim, sağ olun doktor bey, ama maalesef bir maruzatım var. Ufak suyumu dökerken sağ bacağımı kaldırmak mecburiyetinde kalıyorum der!

HAMDİ KARABACAK
Aybey mahallesi Yurt sokak No. 3
UŞAK

Atlı arabalar kalkacak.. (Gazeteler)

ZEKİ

— Atlı arabalar kalkarsa biz ne olacağız?..
— Onu bilmiyecek ne var? Ya pastırma, ya sucuk!..

BAHSİ KAYBETMESİN DİYE!

Bir karı-koca İskoçyaya gitmek üzere bir tayyare kiralamak için alâkalı memura müracaat ederek:

— Affedersiniz biz iki kişiyiz, eşyamız falan yok, bizi İskoçya'ya kaç dolara götürürsünüz?

— İkinisi 80 dolara götürürüz.

Piposunu derin, derin çeken müşteri, mırıldanır:

— Çok pahalı, ben ancak sizin söylediğinizin yarısını verebilirim.

Bu muhavereye kulak misafiri olan müzip pilot:

— Peki, bir şartla sizi İskoçyaya hiç para almadan götüreceğim.

— Şartınız nedir?

— Bakın buradan tayyareye binip tâ İskoçya'ya gidinciye kadar hiç ses çıkarmıyacaksınız. Ne, ah ve ne de vah hiç bir ses anladınız mı, kabul ederseniz hiç para almadan götüreceğim, şayet ses çıkarırsanız sizden 160 dolar alırım.

Müşteri karı, koca birbirlerine bakarlar, pilotun teklifini kabul ederler ve tayyareye binerler. İskoçya'ya vardıkları zaman, tayyareden yalnız inen adama pilot, madamı sorar.

Adam — Yolda düştü, der.

Pilot — Niçin haber vermedin? deyincede:

Kocası — Madam bahsi kaybetmesin diye, düşerken sesini çıkarmadı, ben aptal mıyım.

Talât İlker
Kadıköy Cevizlik Hasırcıbaşı sokak No: 84, kat: 3

Sabunlar, don yağından yapılıyormuş.. (Gazeteler)

GAZETE

CAVİD

— Yaşadık be... Hemen gidip donları satalım!..

VATANDAŞ AHMET EFENDİ
Akbaba Yayınevi : Mizah üstadı BURHAN FELEK'in en güzel yazılarını takdim eder. Fiyatı 1 lira.
BURHAN FELEK

BEKTAŞİ Fıkraları

DAHA HAYIRLI OLMALIYDI

Bir Bektaşi dedesi, bir köyden geçerken, kırda çırılçıplak denecek kadar fakir çocuklarla uzun tüylü koyunları görünce: «Ey benim Allahım, hikmetinden sual olunmaz ama, koyunların yerine şu çocukları giydirseydin daha hayırlı bir iş yapmış olmaz mıydın!» demiş.

ULVİ SALMAN
Kâzım Karabekir cad. Berber
AYDIN

●

HOCA EFENDİ, KAVUĞUN YANIYOR

Vaktile hocanın biri, tumturaklı söz söylemeğe pek meraklı imiş. Meselâ:

«Bir bardak su içtim» diyecek yerde, «Bir kadeh âbuhoşgûvar nûş ile teskini ateşi dilfikâr eyledim» dermiş.

Bir gün ders okuturken, mangaldan bir kıvılcım sıçrıyarak hocanın kavuğunu tutuşturmuş. Çocuklar bunu görmüşler ama:

«Hocafendi kavuğun yanıyor» diye, doğrudan doğruya söyleseler, cezaya uğrıyacaklar.

Bu sebeple ses çıkarmamışlar, kavuk da için için yanıp duruyormuş.

Nihayet talebelerden biri kendi kendine düşünerek, şu uzun cümleyi hazırlamış ve ayağa kalkarak yüksek sesle okumaya başlamış:

— Ey hâcei bîmisal, ve ey üstadı zikemal, bu şakirdi pürkelâl şu veçhile arzı hal eyler ki, bihikmetillâh nârı mangaldan bir şirarei cevval sıçrayarak seri âlül âlinizdeki kavuğu iş'al eylemiştir.»

Fakat bu söz bitinceye kadar da tabii hocanın kavuğunda hayır kalmamış.

AHMET AKDEMİR
Bor Tapu Sicil memuru

AKILLI DELİ

İki deli bir gece tımarhanenin bahçesinde dolaşıyorlarmış. Delilerden biri elindeki cep fenerini yukarı doğru yakmış ve havada bir çizgi halinde uzayan ışık hüzmesini göstererek arkadaşına:

— Tırman! demiş.

Öbürü evvelâ düşünmüş, sonra istihzayla gülerek:

— Ulan, demiş, sen beni deli mi sandın. Çıkayım da ışığı söndür değil mi?

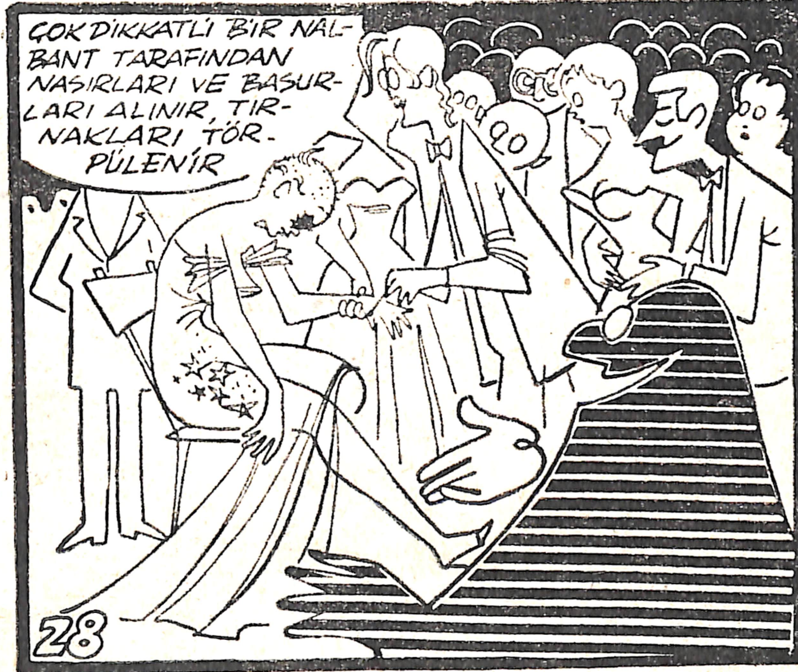
SÜMER GÜNER
İ. Ü. İktisad Fakültesi 7615
İSTANBUL

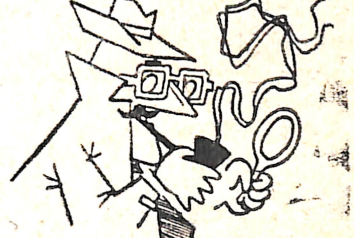
Berber Nonoş

YAZAN: SERBERBER ÇİZEN: YALÇIN ÇETİN

Bu sırada yerlipolis hafiyesi Bay HAMDİ YAŞABASMAZ elinde mikroskopla izleri araya araya bu salona kadar gelmişti...

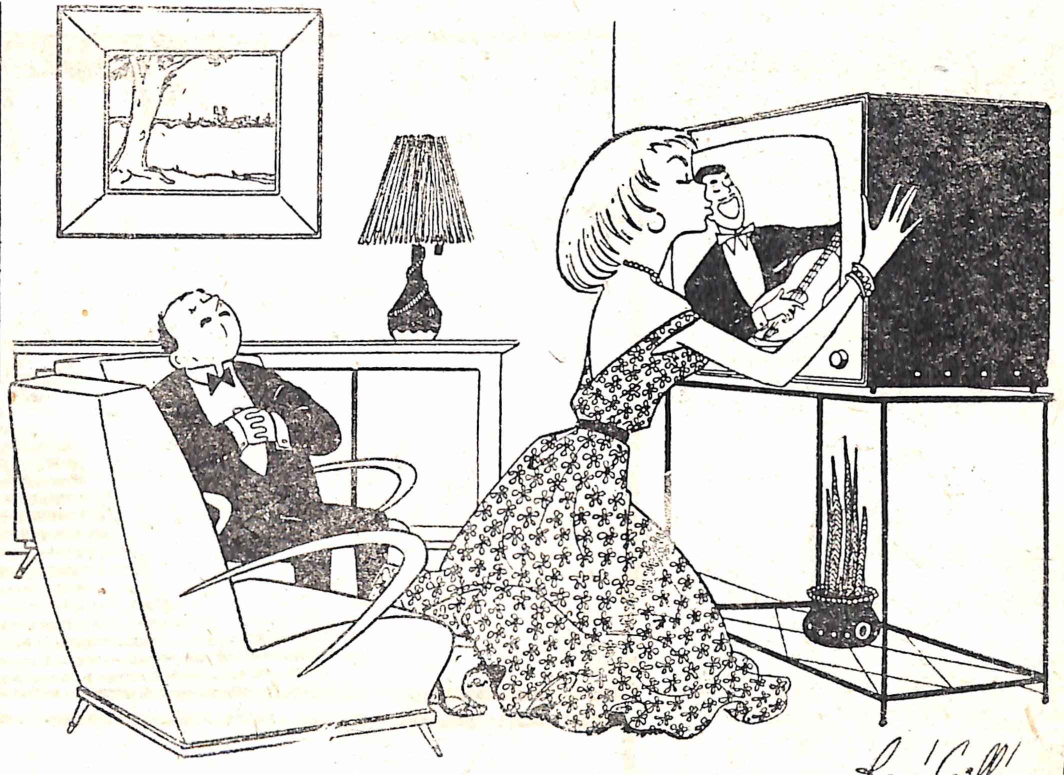

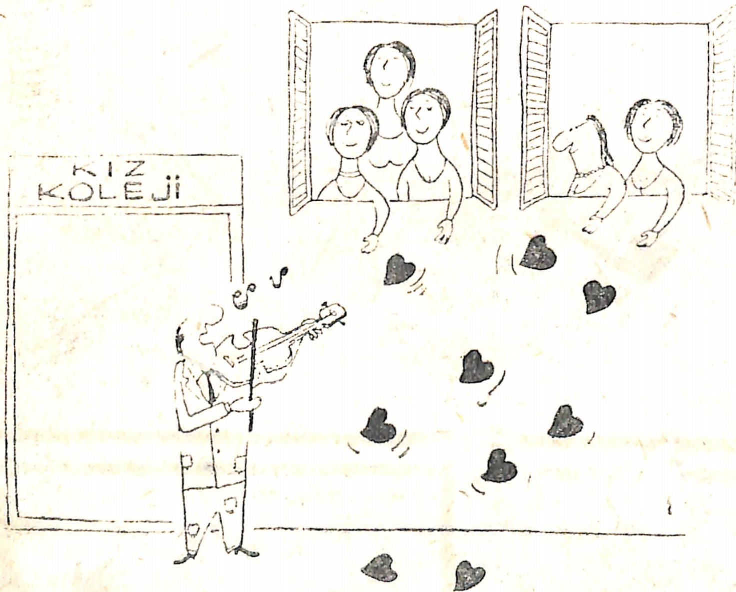
DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Ben mi? Balık burcunda doğmuşum!..
— Fransız —

TESELLİ!..
— Fransız —

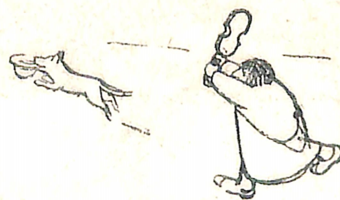

YAZISIZ!..
— Fransız —

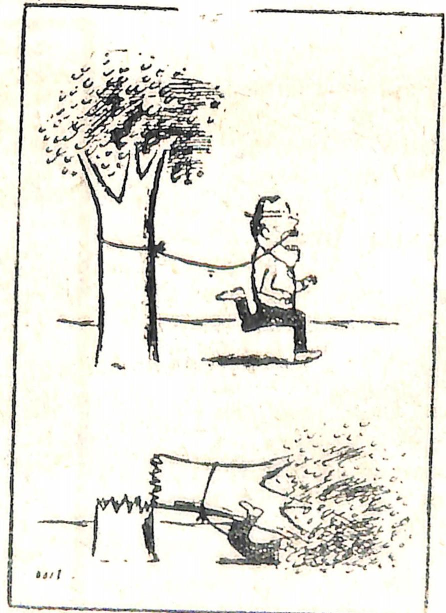
— Vayyy... Hangi rüzgâr attı sizi bu taraflara!..
— Fransız —

— Bak, karım bana bayram hediyesi bu boyunbağı da göndermiş!..
— İtalyan —

YAZISIZ!..
— Fransız —

YAZISIZ!..
— Alman —

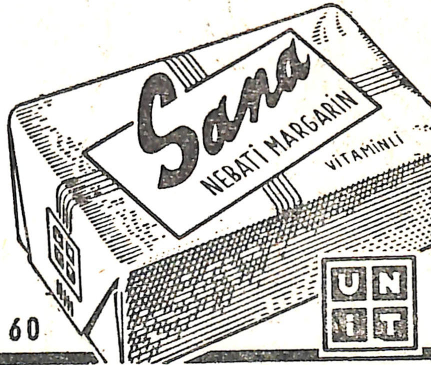
Ne kadar iştahla yiyor...

...çünkü SANA'nın fevkalâde leziz ve eşsiz bir tadı vardır.

Grafika

Besleyici, vitamini çok bol olan SANA, daimî bir bakteriyolojik kontrol altında, en iyi pastörize sütler ile imal edilir. SANA çocuklar ve büyükler için hakikî bir enerji kaynağıdır.

- Ekmeğin üzerine SANA
- Pasta ve bisküvileriniz için SANA
- En nefis yemekleriniz için SANA

S. 60

Hesap açtırmakta acele ediniz

MEVDUAT SAHİPLERİNE EN FAZLA MENFAAT SAĞLAYAN BANKA

APARTMAN DAİRELERİ

ZENGİN PARA İkramiyeleri

Yünlü-pamuklu satışlarımızda %10 TENZİLÂT

SÜMERBANK

1957 yılında

1 Milyon LİRA

20 EV VE APARTMAN DAİRESİ

HER 150 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI VERİLİR.

AKBANK

DENİZCİLİK BANKASI

Bir sene vadeli hesap sahiplerine

%50 ve %100 menfaatli

iç ve dış seyahatler

Fazla malûmat için şube ve ajanslarımız emrinizdedir.

1957

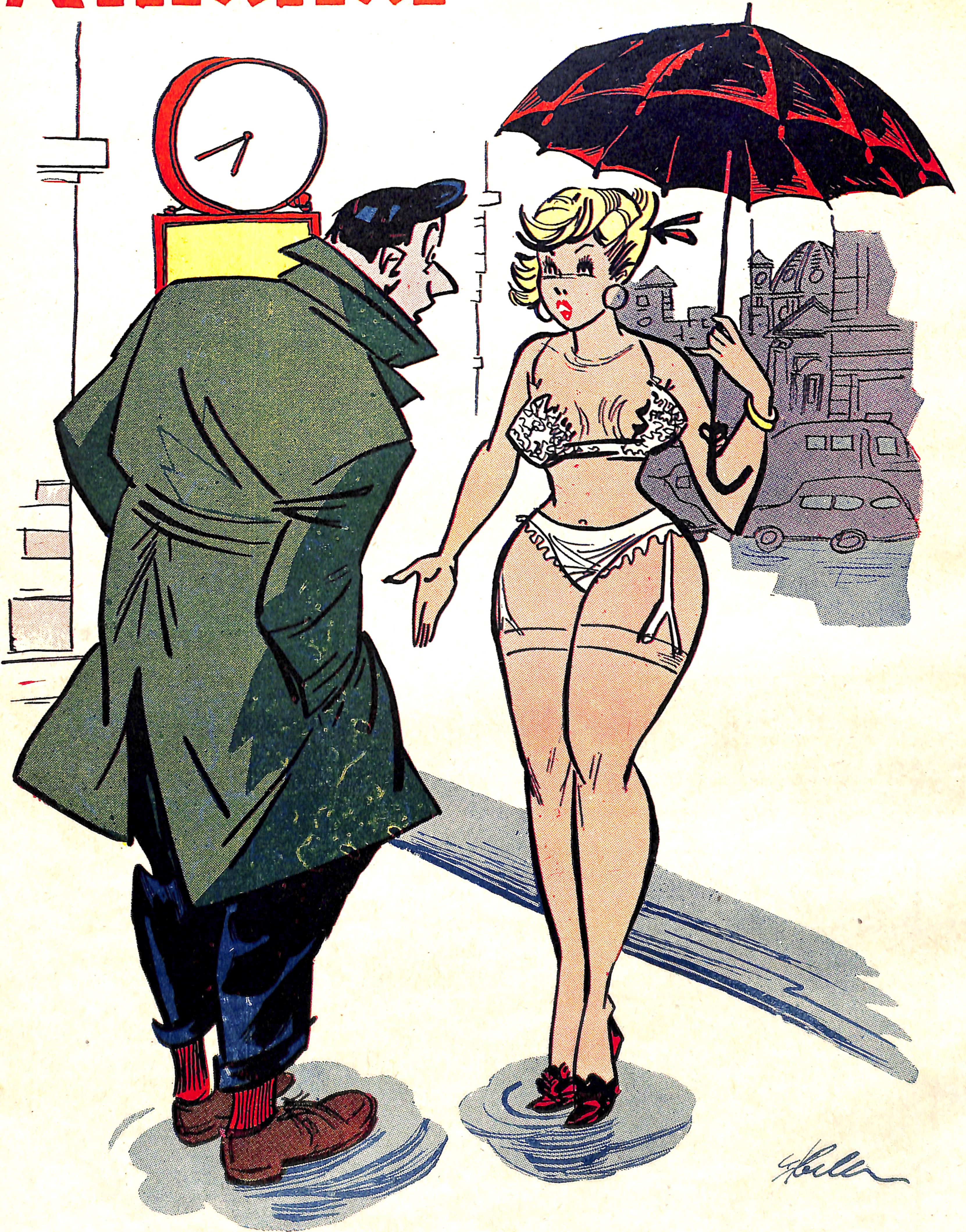
İkramiye plânında

Büyükada'da denize nâzır konforlu apartıman katları, çeşitli para ikramiyeleri

iç ve dış seyahatler

Sahibi :
YUSUF ZİYA ORTAÇ
Yazı işlerini fiilen idare eden :
AHMET KOÇER
Teknik Sekreter :
Selâmi M. YURDATAP
Adres :
Klotfarer Cad. No. 8-1,
Daire : 3
Beledive - İstanbul
Telefon: 22 18 11
Abone :
Seneliği 25, altı aylığı 12,5 L.
Fiyatı 50 kuruş
Basıldığı yer :
ERCAN MATBAASI

Akbaba

Rejisör — Aman, bu ne kıyafet?..
Yıldız — Ne yapayım?.. «İşimiz acele, olduğun gibi gel» demedin mi?..

— İtalyan —